

SP. ZN.: 5400/OD/2019/0267877-Ro-/8/**VYŘIZUJE:** Miroslava Rošková

Brno 13. 8. 2026

TEL./E-MAIL: 542174209 roskova.miroslava@brno.cz

Rozhodnutí

Magistrát města Brna, Odbor dopravy, jako odvolací orgán příslušný dle ust. § 139 odst. 5 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, v účinném znění, a čl. 9 odst. 3 písm. c/ vyhlášky města Brna č. 20/2001, ve znění pozdějších změn a doplňků, kterou se vydává Statut města Brna (dále jen „Statut města Brna“), rozhoduje o odvolání SMM CESTY, z. s., sídlem Cejl 29/76, Brno, proti rozhodnutí Úřadu městské části Brno-Medlánky, Úseku právního, životního prostředí a dopravy, čj. MCBMED/01563/2026 ze dne 10. 3. 2026, kterým bylo subjektu SMM CESTY, z. s., sídlem Cejl 29/76, Brno, dle § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v účinném znění (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) nařízeno odstranění pevné překážky z části pozemku p. č. 1759/40, k. ú. Medlánky, který slouží jako veřejně přístupná účelová komunikace, takto:

Dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v účinném znění (dále jen „správní řád“), se rozhodnutí Úřadu městské části Brno-Medlánky čj. MCBMED/01563/2026 ze dne 10. 3. 2026

z r u š u j e

a věc se vrací správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Odůvodnění

Napadeným rozhodnutím bylo nařízeno právnické osobě SMM CESTY, z. s., sídlem Cejl 29/76, Brno, odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. 1759/40, k. ú. Medlánky, dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Rozhodováno bylo o celém úseku komunikace nacházející se na pozemcích p. č. **1024/2, 1350, 1348, 1759/40, 1759/2, 1759/3, 1759/43, 1759/4, 1759/5, 1254/1, 1759/6 a 1246**, všechny k. ú. Medlánky, v úseku od pozemku 1024/3 po pozemek p. č. 1052/1, oba k. ú. Medlánky.

Proti rozhodnutí se v zákonné lhůtě odvolal SMM CESTY, z. s., sídlem Cejl 29/76, Brno (dále též „odvolatel“). Ve svém několikastránkovém odvolání mj. uvádí, že na svém pozemku pouze vymezil průjezd, aby minimalizoval a zabránil poškozování svého majetku, a tvrdí, že toto vymezení umožňuje průjezd standardního vozidla (osobního). Namítá, že komunikaci nikdy nevěnoval obecnému užívání, že se vždy jednalo o výprosu. Především se však vymezuje proti tvrzením řady osob, o jejichž vyjádření opírá správní orgán I. stupně svůj závěr, a zdůrazňuje, že žádná osoba nebyla vyslechnuta jako svědek. Písemná vyjádření nemohou být posuzována jako důkazy.

V doplnění svého odvolání odvolatel přikládá písemná vyjádření fyzických osob obsahujících tvrzení o neexistenci veřejné cesty. Vyjádření dalších osob jsou obsažena i v samotném odvolání, kde tyto osoby zpochybňují existenci veřejně přístupné cesty tak, jak ji charakterizoval správní orgán I. stupně.

Průběh předchozího řízení v předmětné věci byl následující:

Silniční správní úřad I. stupně, tj. ÚMČ Brno-Medlánky v r. 2021 nařídil odstranění pevné překážky z pozemku p. č. 1759/40, k. ú. Medlánky, jehož vlastníkem je SMM CESTY, z. s., sídlem Cejl 29/76, Brno (rozhodnutí čj. MCMED/01621/2021/Hau ze dne 7. 6. 2021). Proti tomuto rozhodnutí se odvolali někteří účastníci řízení. O jejich odvoláních rozhodl odvolací orgán rozhodnutím ze dne 14. 11. 2021 (datum opraveno na 14. 10. 2021) sp. zn. 5400/OD/2019/423775-Ro-/11/, ve znění usnesení ze dne 22. 10. 2021 čj. 5400/MMB/0553786/2021 tak, že napadené rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl.

Společnost SMM CESTY, z. s. podala proti rozhodnutí odvolacího orgánu žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 25. 1. 2024 čj. 62 A 111/2021-187 zamítl.

Společnost SMM CESTY z. s. napadla rozsudek Krajského soudu v Brně kasační stížností, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně i rozhodnutí správního odvolacího orgánu a věc vrátil odvolacímu orgánu k dalšímu řízení. Jedná se o rozsudek NSS čj. 2 As 29/2024-75 ze dne 31. 1. 2025.

Dle ust. § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost.

Nejvyšší správní soud se ve svém posouzení zabýval všemi pojmovými znaky, které charakterizují veřejně přístupnou účelovou komunikaci, ať již se jedná o znaky zakotvené v zákoně o pozemních komunikacích, tak pojmové znaky vyplývající z judikatury soudů. Připustil, že znaky jako patrnost (zřetelnost) cesty v terénu, její užívání jako komunikační spojnice, jakož i existence nezbytné komunikační potřeby pro řadu majitelů pozemků přilehlých k posuzované cestě, jsou zde dány.

Uvedl však, že předmětem sporu je to, zda byl sporný pozemek skutečně užíván veřejností, tj. zda bylo třeba, aby majitel uvedeného pozemku dal aktivně najevo nesouhlas s veřejným užíváním. Soud konstatoval, že řešená komunikace obsahuje nejméně 15 pozemků stran nutné komunikační potřeby, což zpravidla indikuje spíše obecné užívání, neboť okruh uživatelů cesty v takových případech pozbývá jasných kontur. Nicméně se přiklání k názoru, že ani takto velké množství osob nelze bez dalšího považovat za veřejnost. Z toho, že cesta obsluhuje relativně vysoký počet pozemků a že vlastník neprokázal vyslovení kvalifikovaného nesouhlasu či existenci soukromoprávního ujednání o přístupu na něj, nelze automaticky dovozovat, že k veřejnému užívání byl dán konkludentní souhlas. Vždy je potřeba, aby cesta byla veřejností skutečně fakticky využívána. Při posuzování otázky, zda byla cesta opravdu užívána otevřeným okruhem osob, se tak správní orgány nemohly omezovat na tvrzení účastníků. Měly naopak aktivně z moci úřední zjišťovat stav věci tak, aby byly odstraněny důvodné pochybnosti ohledně toho, zda skutečně cestu neužívali výlučně vlastníci obsluhovaných pozemků. Toho mohly docílit už jen kladením otázek účastníkům místního šetření, popř. oslovením obyvatel lokality, opatřením fotografií dokládajících veřejné užívání. Správní orgány se dle názoru soudu o nic z výše popsaného nepokusily.

Z vyjádření soudu je zřejmé, že veřejné užívání komunikace nebylo dostatečným způsobem prokázáno. Správní orgán I. stupně se tedy měl v novém řízení zaměřit na odstranění vytýkaných chyb a nedostatků způsobem naznačeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu, neboť jak již bylo zdůrazněno výše, právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku je správní orgán vázán.

Správní orgán II. stupně, tj. odvolací orgán, na základě shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu zrušil rozhodnutí prvostupňové rozhodnutí čj. MCMED/01621/2021/Hau ze dne 7. 6. 2021 a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Spisy od Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu byly správnímu orgánu I. stupně vráceny v dubnu 2025. Dne 10. 3. 2026 vydal prvostupňový správní orgán pod čj. MCBMED/01563/2026 nové rozhodnutí, které je předmětem tohoto přezkumu. Tímto novým rozhodnutím je opětovně uložena povinnost k odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že předmětná komunikace byla skutečně užívána veřejností, o čemž předtím vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku důvodné pochybnosti. Správní orgán I. stupně opřel svůj názor o vyjádření cca 20 subjektů, převážně fyzických osob, které správnímu orgánu I. stupně doručily svá vyjádření, aby podpořily závěr o užívání předmětné komunikace veřejností po dobu několika desetiletí. Uvedená vyjádření jsou nazvána různě – Čestné prohlášení, Potvrzení, Svědectví, Informace apod., a jsou všechna učiněna v písemné podobě. Není zřejmé, kdo inicioval pisatele vyjádření k jejich podání úřadu I. stupně, neboť žádná výzva k dodání vyjádření se ve spise nenachází. Podstatné však je, že tato vyjádření slouží dle názoru správního orgánu I. stupně jako podklad pro vydání rozhodnutí. Odvolací orgán zaujímá odlišný názor, neboť podle správního řádu sice platí zásada volného hodnocení důkazů a úřad může vzít v potaz i písemné vyjádření, nicméně

takový text nemá váhu svědecké výpovědi. Toto potvrdily opakovaně soudy s tím, že nahrazování svědeckých výpovědí listinnými prohlášeními svědků je nepřípustné. Chybí zde především zákonné poučení, v němž jsou svědci seznámeni s právem odepřít výpověď, upozornění na povinnost mluvit pravdu a nic nezamlčet, a varování před následky křivé výpovědi. V případě pouhých vyjádření také absentuje možnost účastníků řízení být přítomni u svědeckých výpovědí a klást svědkům dotazy. Uvedený postup považuje odvolací orgán za závažné porušení procesních pravidel.

Dalšího procesního pochybení se dopustil správní orgán I. stupně, když o provedeném místním šetření, které se konalo dne 24. 9. 2025, pořídil dodatečně pouze Záznam do spisu, a nikoliv protokol ve smyslu § 18 správního řádu, který zní:

§ 18

Protokol

(1) O ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výsledku svědka, výsledku znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se sepisuje protokol. Kromě protokolu lze též pořídít obrazový nebo zvukový záznam.

(2) Protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vyličení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.

(3) Protokol podepisuje oprávněná úřední osoba, popřípadě osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu, a dále všechny osoby, které se jednání nebo provedení úkonu zúčastnily. Odepření podpisu, důvody odepření a námitky proti obsahu protokolu se v protokolu zaznamenají...

Správní orgán I. stupně druhý den po místním šetření v Záznamu popsal situaci na místě samém, pořídil fotografie a Záznam založil do spisu. Účastníci řízení nemohli proti záznamu podat námitky, popř. stížnost, čímž jim byla odepřena možnost hájit svá práva. Absence protokolu znamená rovněž porušení procesních pravidel správního řízení.

Odvolací orgán shledává popsané chyby závažnými a vrací z tohoto důvodu věc zpět správnímu orgánu I. stupně, který v novém řízení obstará důkazy pro svá tvrzení hodnověrným způsobem.

Odvolací orgán se nezabýval dalšími námitkami a argumenty odvolatele, neboť věc bude nově projednána a v rámci nového projednání bude opět dána účastníkům řízení, tedy i odvolateli, možnost hájit svá práva.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dle ust. § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Bc. Pavel Pospíšek
vedoucí odboru

POČET STRÁNEK: 5

OBDRŽÍ:

odvolatel:

SMM CESTY, z. s., sídlem Cejl 29/76, Brno, prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Mariana Jeřábka, advokáta, sídlem Jakubské nám. 4, Brno – datovou zprávou

účastníci řízení:

- Mgr. Lukáš Míša, advokát, sídlem Dominikánské nám. 2, Brno, jako právní zástupce některých účastníků řízení – datovou zprávou
- Městská část Brno Medlánky jako účastník řízení dle § 44b zákona o pozemních komunikacích – datovou zprávou
- ostatní účastníci řízení prostřednictvím úřední desky

CO:

Úřad městské části Brno-Medlánky, Úsek právní, životního prostředí a dopravy
(správní orgán I. stupně se tímto žádá o vyvěšení rozhodnutí na jeho úřední desce s vyznačením dne vyvěšení a sejmutí, poté vrátit odvolacímu orgánu)